

ПРОТОКОЛ

№ 128

гр. **, 26.05.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – **, XII-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и шести май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:

И.Р.

при участието на секретаря В.С.П.И.

Сложи за разглеждане докладваното от И.Р. Гражданско дело № 20215530101726 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 10:37 часа се явиха:

На именното повикване в 10.37 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛИ:

В. Т. Б.: редовно призован, не се явява.

М. П. Д.: редовно призована, лично се явява.

И. В. Д.: редовно призован, не се явява.

Т. В. Д.: редовно призован, лично се явява.

С. В. В.: редовно призована, не се явява.

К. Б. К.: редовно призован, не се явява.

В. И. В.: редовно призована, не се явява.

За всички жалбоподатели се явява адв. М., редовно упълномощена при първоначалното разглеждане на делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ:

С. М. М.: редовно призована, лично се явява и с адв. К., редовно упълномощен от 25.04.2021 г.

Г. К. Д.: редовно призована, не се явява и не изпраща представител.

А. Р. Д.: редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Н. Р. Д.: редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

К. П. Л.: редовно призована, не се явява и не изпраща представител.

С. И. С.: редовно призована, не се явява и не изпраща представител.

И. Д. Д.: редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Д. Д. Д.: редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

М. Д. Д.: редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

ВЪЗЗИВАЕМА СТРАНА - К.: редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

ВЕЩО ЛИЦЕ Т. Г. Н.: редовно призовано, не се явява.

СЪДЪТ докладва молбата на вещото лице от 25.05.2021 г.

АДВ. М.: Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намери, че няма процесуални пречки да даде ход на делото в днешното съдебно заседание. За него страните са редовно призовани, при което неявяването на заинтересованите страни Г. К. Д., А. Р. Д., Н. Р. Д., К. П. Л., С. И. С., И. Д. Д., Д. Д. Д. и М. Д. Д., и въззиваемата страна, и неизпращането на упълномощени представители от същите, не е пречка за разглеждането на делото, тъй като и съдът пристъпи към разглеждането му в 10.37 часа, след като разгледа делата по които страните са се явили.

Воден от горните мотиви и на основание чл. 142, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ намери, че следва в изпълнение на задължителните указания на касационната инстанция да направи нов устен доклад на делото при новото му разглеждане, който да отрази в протокола, поради което и на основание чл. 145, ал. 3 и чл. 146 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК

О П Р Е Д Е Л И :

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО, както следва: обстоятелствата, от които произтича претендираното от жалбоподателите право, са посочени в жалбата им и изразяват в това, че

не били доволни от заповед № 10-00-485/24.02.2020 г. на кмета на Община **, с която на основание чл. 44, ал. 2 ЗМСМА, във вр. с §62, ал. 3 от ПЗР на ПМС 456/1997 г. за ИД на ППЗСПЗЗ, §4а от ПЗР на ЗСПЗЗ и протокол от 02.05.2018 г. на комисията, назначена със заповеди № 10-00-244/15.02.2017 г., № 10-00-1985/02.10.2017 г., № 10-00-20/09.01.2018 г. и № 10-00-619/02.05.2018 г., на основание §62, ал. 1 от ПЗР към ПМС 456/1997 г. за ИД на ППЗСПЗЗ, било признато на С. М. М. от ** правото да придобие собственост върху имот № 331.13, с площ от 500/624 кв.м ид.ч., целият с площ от 624 кв.м, по неодобрен план на новообразуваните имоти, местност „Найденови пръти“, землище на с. **, Област **, съгласно протокол на Комисията по чл. 286, ал. 2 ППЗСПЗЗ от 16.05.2019 г., при граници и съсед: 331.742.; 331.12; 331.590, 331.42, 331.594 и 331.14. Поради това я обжалвали в законоустановения срок, като неправилна и незаконосъобразна, постановена в противоречие с процесуалния и материалния закон. Жалбата подавали в качеството на наследници на К.Б.С., като с решения №№ 25275/16.04.1999 г. и № 25227/28.06.1999 г. на ПК ** им било възстановено правото на собственост върху земеделски земи в землището на с. **, Община **, попадащи в обхвата на действие на §4а и §4б от ПЗР на ЗСПЗЗ. Поради това притежавали активна легитимация да атакуват всички заповеди по §62 ал. 3 и ал. 9 от ПЗР на ППЗСПЗЗ и §4к, ал. 6 и ал. 7 от ПЗР на ЗСПЗЗ, в това число и процесната, като непосредствено засегнати от нея, която в случая била благоприятстваща ползвателите. За издадената заповед № 10-00-485/24.02.2020 г. на кмета на Община ** били уведомени по надлежния ред с писмо изх. № 10-11-4542/23.04.2020 г. и били запознати със съдържанието ѝ. Същата била неправилна и незаконосъобразна. С нея било признато на С. М. М. правото да придобие собственост върху гореописания имот № 331.13, по реда на §4а от ПЗР на ЗСПЗЗ. С разпоредбите на §4, ал. 1 и ал. 2 от ПЗР на ЗСПЗЗ се прекратявало правото на ползване върху земеделските земи, които били предоставени на граждани по силата на актове на Президиума на НС, на ДС и на МС, и се създавали селищни образувания, когато не по-малко от две трети от имотите, разположени в тях, били застроени. Според правилото на §4а, ал. 1 от ПЗР на ЗСПЗЗ, гражданите, на които било предоставено право на ползване върху земи по §4, при спазване на изискванията на актовете на държавните органи, посочени в него, придобивали право на собственост върху тях, когато са построили сграда върху земята до 1 март 1991 г. и заплатят земята на собственика чрез общината по цени, определени от МС, съгласно чл. 36, ал. 2 в тримесечен срок от влизането в сила на оценката. Правото по този параграф възниквало за гражданите, на които било предоставено право на ползване по силата на посочените подробно в жалбата актове. Процедурата по трансформиране на правото на ползване в право на собственост била разписана в §61 и §62 от ПЗР на ППЗСПЗЗ. Заявленията за придобиване на право на собственост, които трябвало да били подадени до 31.01.1998 г., се разглеждали от специална комисия в едномесечен срок, начинаей от посочената дата. Помощният орган се произнасял със становище относно спазването на изискванията на актовете на държавните органи, посочени в §4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, както и дали били налице другите условия на §4а и 4б от ПЗР на ЗСПЗЗ, които давали основание на ползвателите да придобият право на собственост върху предоставените им за ползване земи. Решението на комисията се обективирало в протокол, въз основа на

който ** издавал заповед, с която отказвал или признавал правото да се придобие собственост от ползвателите. Във втория случай се възлагала оценка на имота. Анализът на тези норми обосновава извод, че за да било налице правото да се придобие собственост върху предоставените за ползване земеделски земи по §4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, било необходимо да бъдат изпълнени посочените подробно в жалбата кумулативни изисквания. В случая С. М. М. нямал качеството на лице по смисъла на §4а, ал. 1 от ПЗР на ЗСПЗЗ и §63 от ПЗР на ППЗСПЗЗ, на което било предоставено правото на ползване на земи по §4 от ЗСПЗЗ. За него бил изтекъл предвиденият в закона преклузивен срок - 31.01.1998 г. за депозиране на заявление пред компетентната администрация. Нямаło доказателства за реализирано строителство на сезонна постройка в имота. Не бил налице оригинален документ, удостоверяващ предоставеното право на ползване на същия (§61, ал. 2, т. 2 от ПЗР на ППЗСПЗЗ). Относно наличието на построена сграда в имота, представляваща третата предпоставка за уважаване на молбата по §61 ПЗР на ППЗСПЗЗ, молят съда да имал предвид, че под сграда по смисъла на § 4а от ПЗР на ЗСПЗЗ следвало да се разбират тези постройки за сезонно ползване и инвентар, които отговаряли на чл. 108, ал. 7 от ППЗТСУ (отм.), вр. чл. 177, ал. 3 от Наредба № 5 за правила и норми по ТСУ (отм.), посочени подробно в жалбата. Сградите не следвало да бъдат от категорията на тези по § 1в, ал. 3 от ПЗР на ППЗСПЗЗ, в който смисъл била посочената в жалбата съдебна практика. Действително в обжалваната заповед било цитирано строително разрешение № 47/14.06.1982 г. Не били обаче налице данни дали в имота била построена сграда, а ако била построена, дали била построена до 31.03.1991 г. и дали била постройка за сезонно ползване и инвентар, която отговаряла на чл. 108, ал. 7 от ППЗТСУ(отм.), вр. чл. 177, ал. 3 от Наредба № 5 за правила и норми по ТСУ (отм.). Обжалваната заповед била немотивирана. В същата липсвали фактически и правни основания. Дори липсвало позоваване на конкретен протокол, съставен от Комисията по § 62, ал. 1 от ПЗР на ППЗСПЗЗ. Така констатираното нарушение водело до неспазване на установената форма за издаването ѝ. В същата формално било признато правото, без да имало каквито и да било доводи защо се признавало. Мотивите имали подробно посоченото в жалбата значение, а липсата им винаги съставлявала съществено процесуално нарушение, което опорочавало в съществена степен издадения административен акт, тъй като лишавало контролиращата го инстанция от възможност да проверяла неговата правилност. Този факт сам по себе си бил достатъчен да се отмени процесната заповед, като незаконосъобразна. ** на общината бил длъжен да назначи комисия, която да разгледа постъпилите заявления по §61 от ПЗР на ППЗСПЗЗ в едномесечен срок, считано от 31 януари 1998 г. В случая това не било сторено в срок, а едва през 2017 г. и 2018 г., като съответно били издадени заповеди № 10-00-244/15.02.2017 г., № 10-00-1985/02.10.2017 г., № 10-00-20/09.01.2018 г. и № 10-00-619/02.05.2018 г. за създаване на комисия, която да разгледала заявленията по §61 ПЗРППЗСПЗЗ, а самата атакувана заповед била издадена на 24.02.2020 г. Това представлявало съществено нарушение, водещо до незаконосъобразността ѝ.

Искането е да се да отмени обжалваната заповед № 10-00-485/24.02.2020 г., като

неправилна и незаконосъобразна, и се присъдят на жалбоподателите сторените по делото разноски.

Правна квалификация на жалбата е нормата на §62, ал. 3 ПЗР на ПМС 456/1997 г. за ИД на ППЗСПЗЗ.

В срока по чл. 163 АПК, не е постъпил отговор от въззиваемата страна и от заинтересованата страна С. М. М., като в съдебно заседание при първоначалното разглеждане на делото същата заинтересована страна и пълномощникът на въззиваемата страна заемат становище за неоснователност на жалбата, която молят съда да отхвърли, като неоснователна, с възражения и доводи, изложени подробно в същото заседание.

В срока по чл. 163 АПК, не е постъпил отговор и от останалите заинтересовани страни Г. К. Д., А. Р. Д., Н. Р. Д., К. П. Л., С. И. С., И. Д. Д., Д. Д. Д. и М. Д. Д., които в днешното съдебно заседание не се явяват и не изпращат представител, като не вземат становище по жалбата.

Разпределя между страните по делото доказателствената тежест, както следва: въззиваемата страна и заинтересованата страна С. М. М. трябва да установят съгласно чл. 170, ал. 1 АПК спазването на всички фактически основания за издаването на обжалваната заповед и на всички законови изисквания за издаването ѝ.

На основание чл. 163, ал. 3 АПК, във вр. с чл. 146, ал. 2 ГПК, съдът указва на въззиваемата страна и заинтересованата страна С. М. М., че не сочат доказателства (писмени, свидетелски показания и/или експертиза) за доказване на подлежащите на доказване от тях спорни факти, а именно, че е влязъл в сила планът за новообразуваните имоти в частта му, за процесния новообразуван имот, че в същия е имало построена до 1 март 1991 г. сграда по смисъла на §4а ПЗР на ЗСПЗЗ, различна от посочените в §1в, ал. 3 от ДР на ППЗСПЗЗ, или, че същият имот е представлявал лозе или овощна градина към датата на подаване на 12.06.1992 г. на първото заявление за трансформиране на правото на ползване в собственост, че не е имало произнасяне още по същата първо заявление с вх. № 1001116/12.06.1992 г., че по същото не е издаван оценителен протокол и не е изтекъл срока за плащане на оценката на земята по него.

На основание чл. 146, ал. 3 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК, съдът предостави възможност на страните да изложат становището си във връзка с новия доклад на делото при новото му разглеждане и дадените с него указания, както и да предприемат съответни процесуални действия.

АДВ. М.: Нямам възражения по доклада на съда и дадените с него указания. Освен изложените от нас в жалбата аргументи, оспорваме категорично удостоверение № 430/20.05.1982 г. за предоставяне право на ползване на земя, като оспорваме същото, както от външна формална страна, така и като съдържание, и заявяваме, че не е налице решение №

111а/21.09.1978 г., с което на С. М. М. да е предоставено право на ползване върху земеделска земя. Молим да задължите заинтересованата страна С. М. М. да представи оригинала на това удостоверение, като твърдим, че такъв оригинал липсва. Също така представяме протокол № 7/29.10.1981 г. на ИК на ГОНС, от който е видно, че става дума за съвсем различно решение, където евентуално ползвателят има предоставено право на ползване. При това положение считаме, че няма как процедурата по трансформация на правото на ползване в право на собственост да бъде законосъобразно извършена и валидирана.

АДВ. К.: Нямам възражения по доклада на съда и указанията. По събирането на доказателствата също. От своя страна, ние също имаме доказателствено искане, с оглед вмененото ни задължение да докажем, че към 01.03.1991 г. има изградена сграда. Представям писмена молба, където молим да допуснете събиране на гласни доказателства относно дали има построена сграда в процесния имот, като сме посочили свидетелите и адресите, на които да бъдат призовани за следващото съдебно заседание. В допълнение към молбата, също със свидетелски показания искаме да докажем, че има засадено лозе и овощна градина. Нямам възражения да се приемат исканията на адв. М.. Нямам други искания.

АДВ. М.: Не се противопоставям по искането за свидетели. Допустими са. Нямахме възможност при първоначалното разглеждане на делото да се снабдим с този протокол, който представихме днес.

АДВ. К.: Разполагаме с оригинала на удостоверение № 430/20.05.1982 г. Моля да ми се даде възможност в следващото съдебно заседание да представя И удостоверение за деклариране на данни на имот, ако трябва да го запишем, изх. № УД001106БЦ/26.05.2021 г. Ще представим в следващото съдебно заседание оригинала на удостоверение № 430 за предоставяне право на ползване на земя.

СЪДЪТ намери, че следва да отхвърли, като несвоевременно, искането на пълномощника на жалбоподателите, по същество за откриване на производство по чл. 193 ГПК за проверка на оспорената от същия пълномощник едва в днешното съдебно заседание истинност на представеното още при първоначалното разглеждане на делото с преписката удостоверение № 430/20.05.1982 г. за предоставяне право на ползване на земя. Според чл. 193, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК, това удостоверение същият пълномощник, респ. жалбоподателите, са могли да оспорят най-късно в заседанието при първоначалното разглеждане на делото, но не са го сторили. Този срок е преклузивен, а не давностен. Поради това за спазването му съдът следи служебно. Изтичането му е преклудирало в случая правото на жалбоподателите да оспорят истинността на това удостоверение, което е официален документ, и на чиято материална и формална доказателствена сила съдът е подчинен. Поради това следва да бъде отхвърлено искането за откриване на производство по чл. 193 ГПК за проверка на неговата истинност. Следва обаче, тъй като няма предвиден срок в чл. 183 ГПК, да бъде уважено другото искане от днес на пълномощника на

жалбоподателите, и бъде задължена заинтересованата страна С. М. М., най-късно в следващото съдебно заседание да представи оригинала на това удостоверение. Тъй като според нормата на чл. 226, ал. 2 АПК, при новото разглеждане на делото се допускат само писмени доказателства, които не са били могли да бъдат известни на страната, както и доказателства за новооткрити и новонастъпили обстоятелства след първоначалното разглеждане на делото от първоинстанционния съд, а до момента няма данни жалбоподателите да са били известени за представения днес от пълномощника им в заверен препис протокол № 7, още повече, че съгласно л. 170, ал. 1 АПК, тежестта на доказване не е тяхна по делото, съдът намира, че следва да приеме като писмено доказателство този заверен препис от протокол. Тъй като в указанията си при касиране на решението, постановено при първоначалното разглеждане на делото, касационната инстанция е върнала делото за събиране на поисканите днес от пълномощника на заинтересованата страна С. М. М. свидетелски показания, съдът намира, че следва да уважи искането на пълномощника му и допусне посочените в молбата му от днес свидетели, които да призове за разпит за следващото съдебно заседание. Тъй като съгласно § 16 от ПЗР на ЗСПЗЗ страните от настоящото производство са освободени само от държавна такса, но не и от разноски по делото, ще следва същата заинтересована страна да бъде задължена да внесе депозит по делото за призоваване и разпит на тези поискани от него свидетели, от който в хипотезата на чл. 78 ГПК да им се заплати възнаграждение. С оглед същите указания на касационната инстанция и обстоятелството, че едва в днешното съдебно заседание съдът указа с новия доклад на делото доказателствената тежест, и за кои обстоятелства не се сочат доказателства от въззиваемата и заинтересованата страна С. М. М., намира, че следва да уважи и искането на пълномощника на същата заинтересована страна и му даде възможност, най-късно в следващото съдебно заседание да представи посоченото от него в днешното съдебно заседание писмено доказателство за построяване на процесната сграда в процесния имот. За събиране на допуснатите от съда доказателства и изготвяне заключението на назначената експертиза, делото ще следва да се отложи и насрочи за друга дата.

Воден от горните мотиви и на основание чл. 157 ГПК, чл. 226 АПК, чл. 183, чл. 193, чл. 164 и чл. 148, изр. 2 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото днес представения от пълномощника на жалбоподателите заверен препис от протокол № 7/29.10.1981 г. на ИК на ОБНС ** – стр. 1, стр. 29, списък на хората, получили земя по ПМС № 1/1981 г., който е следвало да бъде предложен за одобрение на ИК на ОБНС в заседанието му на 29.10.1981 г. – стр. 1 с номера поред от 1-во до 16-то и стр. 3 с номера поред от 40-то до 62-ро.

ОТХВЪРЛЯ като несвоевременно искането по същество от днес на пълномощника на жалбоподателите, за откриване на производство по чл. 193 и сл. ГПК, във вр. с чл. 144 АПК, за проверка на оспорената едва в днешното съдебно заседание от същия пълномощник

истинност на представеното с преписката при първоначалното разглеждане на делото удостоверение № 430/20.05.1982 г. за предоставяне право на ползване земя.

ЗАДЪЛЖАВА заинтересованата страна С. М. М., най-късно в следващото съдебно заседание да представи оригинала на същото удостоверение № 430/20.05.1982 г. за предоставяне право на ползване земя, КАТО МУ УКАЗВА, че ако не представи същото в този срок, представеният по делото препис ще бъде изключен от доказателствата по делото съгласно чл. 183, ал. 1, изр. 2 ГПК.

ДОПУСКА до разпит в качеството на свидетели по делото лицата Г. Н. С. и С. Л. С., които да бъдат призовани за разпит за следващото съдебно заседание на посочените в молбата на пълномощника на заинтересованата страна С. М. М. от днес техни адреси, след внасяне от същата заинтересована страна на определения от съда депозит за призоваването на същите свидетели.

ЗАДЪЛЖАВА заинтересованата страна С. М. М., в едноседмичен срок от днес да внесе по сметка на съда и представи в същия срок по делото документ за внесен депозит в размер на 40 лева за призоваване на допуснатите по негово искане свидетели, КАТО МУ УКАЗВА, че ако в дадения срок този депозит не бъде внесен, същите няма да бъдат призовани и разпитани.

ДАВА възможност на същата заинтересована страна С. М. М., най-късно в следващото съдебно заседание да представи по делото посоченото днес от пълномощника му писмено доказателство за построяването на сграда в процесния имот.

ЗА СЪБИРАНЕ на допуснатите от съда доказателства и изготвяне заключението на назначената съдебно-техническа експертиза, ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 23.06.2021 г. от 14.00 часа, за която дата жалбоподателите М. П. Д. и Т. В. Д., и заинтересованата страна С. М. М. - уведомени лично в днешното съдебно заседание, а останалите жалбоподатели В. Т. Б., И. В. Д., С. В. В., К. Б. К. и В. И. В. – уведомени чрез пълномощника им в днешното съдебно заседание, а въззиваемата страна и останалите заинтересовани страни Г. К. Д., А. Р. Д., Н. Р. Д., К. П. Л., С. И. С., И. Д. Д., Д. Д. Д. и М. Д. Д. – да се считат редовно призовани съгласно чл. 56, ал. 2 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК. За същата дата да се призоват допуснатите до разпит свидетели Г. Н. С. и С. Л. С., след внасяне на определения от съда депозит от заинтересованата страна С. М. М.. За същата дата да се призове вещото лице за изготвяне на експертизата.

АДВ. М.: Във връзка с недопускането на удостоверение № 430 правя искане, тъй като в него е посочено решене № 111а на ИК на ГОНС, да се задължи заинтересованата страна - К., да предостави заверено копие от същото решение № 111а/21.09.1978 г., тъй като съгласно ЗСПЗЗ правото на ползване трябва да е учредено по надлежния ред.

АДВ. К.: Не се противопоставям, тъй като това искане с посочените номера

съществува в процесното удостоверение № 430. Нека, ако е налице, Общината да го представи.

СЪДЪТ намери, че следва да уважи това искане на пълномощника на жалбоподателите, поради което и на основание чл. 190 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК

О П Р Е Д Е Л И :

ЗАДЪЛЖАВА въззиваемият К., най-късно в следващото съдебно заседание да представи в заверен препис посоченото в представеното с преписката удостоверение № 430/20.05.1982 г. за предоставяне право на ползване земя – решение № 111а/21.09.1978 г. на ИК на ГОНС, КАТО МУ УКАЗВА, че непредставянето му в този срок, съдът ще прецени съгласно чл. 161, във вр. с чл. 190, ал. 2 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК.

ПРОТОКОЛЪТ се изготви в съдебно заседание, което приключи в 11.30 часа.

Съдия при Районен съд – **: _____

Секретар: _____